

anstaltning. Denne nationale beskyttelsesforanstaltning vil efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen kunne opretholdes efter reglerne i artikel 100 A, stk. 4 og ikke efter artikel 100 A, stk. 5.

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 260 på alm. del

Spørgsmål (3/7-97):

Er det ministerens opfattelse, at der i udformningen af den nye artikel 100 A, stk. 5 i EF-traktaten er tale om tre betingelser for anvendelse af bestemmelsen (nyt videnskabeligt belæg, et forhold specifikt for den pågældende medlemsstat og »som er opstået efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen«)?

Svar (5/9-97):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 253 og 259.⁴¹

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97).

Spørgsmål nr. 261 på alm. del

Spørgsmål (3/7-97):

Såfremt ministeren besvarer ovenstående spørgsmål bekræftende bedes ministeren endvidere redegøre for, om alle tre betingelser skal være opfyldt samtidigt for at anvende bestemmelsen?

Svar (5/9-97):

Artikel 100 A, stk. 5 vil kun kunne anvendes såfremt alle betingelserne herfor er opfyldt.

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 262 på alm. del

Spørgsmål (3/7-97):

Kan den nye tilføjelse om »at de ikke udgør en hindring for det indre markeds funktion«, i artikel 100 A, stk. 6, i EF-traktaten udgøre yderligere en betingelse for anvendelse, og hvorvidt vil denne formulering gøre det nemmere for Kommissionen at begrunde en afvisning af nationale bestemmelser?

Svar (5/9-97):

Da artikel 100 A som helhed vedrører gennemførelsen af det indre marked, og da miljøgarantien netop udgør en undtagelse til hovedreglen i stk. 1 om fri bevægelighed for varer m.m., for så vidt angår territoriet for det medlemsland, der bringer miljøgarantien i anvendelse, skal denne nye tilføjelse ses som en forpligtelse for Kommissionen til som Traktatens vogter at påse, at det indre markeds funktion ikke hindres af miljøgarantiens anvendelse.

Det betyder, at Kommissionen skal påse, at det indre marked ikke undergraves samtidig med, at miljøgarantiens karakter af en nationalt begrænset undtagelse til den frie varebevægelighed præciseres til også at omfatte indførelse af nye bestemmelser, kommissionsretsakter og situationer, hvor medlemslandet ikke har stemt imod den pågældende harmoniseringsforanstaltning.

Kommissionen vil således ikke med den nye artikel 100 A, stk. 4-6 kunne afvise et medlemslands ønske om nationale bestemmelser alene af de formelle grunde, som Kommissionen hidtil har fastholdt, at miljøgarantien ikke kan anvendes på kommissionsretsakter til indførelse af nye nationale bestemmelser, samt at man ikke har stemt imod harmoniseringsforanstaltningen. Med de nye bestemmelser tvinges Kommissionen til at forholde sig til sagens realitet, såfremt den ønsker at forhindre medlemslandet i at opretholde eller indføre nationale bestemmelser under påberåbelse af miljøgarantien. Om Kommissionen i den situation kan begrunde en afvisning af nationale bestemmelser må afhænge af, hvor stærke argumenter hhv. Kommissionen og medlemslandet kan fremlægge i den konkrete sag.

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 256 på alm. del

Spørgsmål (3/7-97):

Vil ministeren fremkomme med en vurdering af betydningen af, at Kommissionen skal konstatere, at nationale bestemmelser indført i henhold til artikel 100 A, stk. 4 eller stk. 5, i EF-traktaten, »ikke udgør en hindring for det indre markeds funktion«?

⁴¹ Vedrørende spørgsmål nr. 259 se side 62. Besvarelsen af spørgsmål nr. 253 findes på side 60.